

Nedolžno veselje.

Brvarjev Mihec prišedši ónega dne iz šole domóv, vrže torbico v kot, ter jo naglo pobriše na vrt. Tu dobí sestri Katarinko in Jelčico in tudi bratca Ferkota, ki so pasli jagnjička ter se prepirali, kdo bode nežno živalico peljal na lepšo in boljšo pašo.

Mihec pogladivši jagnjička, videlo se mu je, da ni danes truden, kakor drugekrati, kajti prijel je vse troje otročičev za roke ter jih odpeljal v bližnji sadovnjak. Tu jim je dolgo nekaj razlagal in pripovedoval. Katarinka se je jela smijati, Jelčica skakati a Ferko je v roki pleskal, dokler niso zopet vsi štirje odšli k svojemu jagnjičku na vrt in od tukaj v hišo k materi in očetu.

Otroci so dobro znali, kaj jih čaka v hiši. Kos dobrega réženega kruha, namazanega s putrom, — ej, kako se to prilaga lačnemu otroku!

Po večerji, ko so otroci odšli spat, pripovedoval je oče materi, da se mu je danes Mihec zdél posebno pameten. Opazoval ga je namreč z ceste, kakó je svojima sestricama in brateu nekaj razlagal, kakó je z rokama pleskal ter naposled vse troje v vesel smeh pripravil.

To je očetu godílo, a godílo je tudi materi tem bolj, ker jej je pretečeno nedeljo gosp. učitelj povedal, da ima Mihec bistro glavico ter je ž njim jako zadovoljen.

Takó je tudi treba, otroci! Prizadevajte si, da bodo vaši stariši samó dobro slišali o vas.

* * *

Druzega dne zjutraj, ko je mati hotela prinesti zajutrek na mizo, ugleda, da ni nobenega v hiši. In predno je mogla poklicati očeta, da bi ga vprašala

po otrocih, sliši na dvorišči glas piščalke, veseli krik in vik Katarinke, Jelčice in razposajenega Ferka. Katarinka je obesila ob levo ramo košarico, a v desnej roki je imela púnico; Jelčica je nabrala v zastorček sveže travice, da jo nese svojemu jagnjičku, a Ferko se je poprijel Miheca in mu izpremljal piščalko z veselim krikom, držeč svojo kapico k višku. Vse je bilo veselo, vse je poskakovalo od radosti in veselja. Tudi jagnje je to jutro veselejše beketalo, ko mu je Jelčica ponudila nekoliko sveže trave.

Mati, držeč najmlajšo sestrico v naročji, pohiti na vrata gledat, kaj da je. Tudi oče je pritekel iz drvarnice, kjer je drva cepal, da vidi, kako veselje je doletelo njegove otroke.

„Otroci, otroci, — Mihec, Ferko, Jelčica!“ — klicali so stariši, ali zamán! Otroci so skakali in razsajali po dvorišči in Mihec prav resnobno zapoje „majnikovo pesen,“ katero se je naučil v šoli:

„Kamor koli zrè okó,
Vse je oživljèno,
Vse je lépo in mladó,
Kakor prerojèno;
Zlátí majnik vse budí,
Rajskih nam prinaša dni.“

Zdaj so stariši znali, kaj to veselje poméni. Oče se je spomnil, da je véčeraž Mihec v sadovnjaku otrokom nekaj pripovedoval in razlagal. Pripravljal jih je na to prijetno zabavo, dajal jim dotične naloge, katere so v veselje očeta in matere takó izvrstno izpeljali.

„Živio, Mihec! Živili otroci!“ zavpijeta oče in mati, gledajoč jih kako veselo skačejo in pojó okolo hiše. Naposled jih pokličeta v sobo, kjer jih je užé čakal dober zajutrek.

„In ker je danes prvi majnik,“ rečejo oče materi, zatorej se hočeva tudi midva veseliti z otroci. Zakólji in izpeci kopuna ter vzemi iz dimnika še ónih par klobasic, pa homo sli po póludne s kumom Orešnikom na pristavo.“

In takó se je tudi zgodilo. Na pristavi je bilo po póludne pravo in živo veselje, ki je trajalo do poznega véčera. Kum Orešnik, da-si užé priletel, plesal je iz pristave domóv gredoč od veselja.

Med potjo je sosed Jasenovec pripovedoval otrokom marsikaj lepega. Rekel jim je, da se prvi dan meseca majnika zaradi tega slaví, ker se ž njim začenja najugódnèjši mesec vsega leta. V tem meseci se vsa narava lepó razvija. Vse zeleni; gozdi, logi in gaji se oživljajo s ptíciemi pevkami, vse je veselo, vse je živó, vse je kakor prerojeno. Mesec majnik je prava podoba žive in vesele mladosti. Ta mesec, ki je najlepši v vsem letu, posvetila je katoliška cerkev v posebno slavo preblažene Devíce Marije. Pa tudi šolskej mladini se navadno daje jeden dan tega veselega meseca, da se raduje in navžije vzpomladanskega veselja.

Radujte se otroci vesele vzpomladi, radujte se življenja, ali pázíte na to, da je vaše veselje vselej nedolžno in lepo, kakor je lepa vesela vzpomlád!